

Nr 72.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar
angående anslag för budgetåret 1949/50 till bidrag
till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp
jämte i ämnet väckta motioner.*

(4:e avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 3 januari 1949 (punkt 34, s. 59—64), föreslagit riksdagen att till Bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp för budgetåret 1949/50 under sjätte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 5 000 000 kronor.

Därefter har Kungl. Maj:t i propositionen nr 78, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 25 februari 1949, föreslagit riksdagen att till Bidrag till vissa anläggningar för vattenförsörjning och avlopp under sjätte huvudtiteln för budgetåret 1949/50 anvisa ett reservationsanslag av 3 000 000 kronor.

Statsverkspropositionen.

Till förevarande ändamål har för vardera av budgetåren 1947/48 och 1948/49 anvisats ett reservationsanslag å 5 000 000 kronor. De å anslaget bokförda nettoutgifterna uppgingo under budgetåret 1946/47 till 618 700 kronor och under budgetåret 1947/48 till 800 900 kronor. Behållningen å anslaget utgjorde vid utgången av sistnämnda budgetår 8 990 700 kronor.

De grunder, enligt vilka statsbidrag utgår, regleras genom en av Kungl. Maj:t den 17 november 1944 utfärdad kungörelse (nr 733) angående statsbidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp. Kungörelsen, som ändrats genom kungörelserna den 21 juni 1946 (nr 287) och den 30 juni 1948 (nr 441), har successivt förlängts att gälla till och med den 30 juni 1949.

Genom beslut den 1 november 1946 har chefen för kommunikationsdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallat sakkunniga för utredning rörande det fortsatta bedrivandet av anläggnings- och bidragsverksamheten i fråga om vattenförsörjning och avlopp. Utredningsarbetet beräknas icke hinna bliva slutfört i sådan tid, att proposition i ämnet kan framläggas till årets riksdag.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i skrivelse den 30 september 1948 hemställt, dels att till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp för nästa budgetår anvisas ett reservationsanslag av 10 miljoner kronor, samt dels att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen bemyndigas att under budgetåret därutöver bevilja bidrag för samma ändamål med ett sammanlagt

ytterligare bidragsbelopp av högst 10 miljoner kronor, avsedda att utbetalas först efter budgetårets utgång. Vid beräkningen av medelsbehovet för bidrag till anläggningar för vatten och avlopp för budgetåret 1949/50 har styrelsen utgått från dels föreliggande uppgifter rörande de bidragsberättigade företag, för vilka före den 1 juli 1948 meddelats såväl byggnadstillstånd som tillstånd att jämlikt 3 § bidragsförfattningen påbörja arbete, innan bidragsfrågan avgjorts, och dels en uppskattning av omfattningen av nya bidragsföretag för vart och ett av budgetåren 1948/49 och 1949/50. Enbart den förstnämnda kategorien av företag har beräknats motsvara en sammanlagd anläggningskostnad av omkring 40 miljoner kronor. Kostnaderna för de nya bidragsföretagen uppskattas av styrelsen för ettvarrt av budgetåren 1948/49 och 1949/50 till minst 25 å 30 miljoner kronor. Inalles skulle sålunda på tiden intill den 1 juli 1950 komma statsbidragsberättigade vatten- och avloppsanläggningar för en kostnad av 90 å 100 miljoner kronor. Det däremot svarande bidragsbehovet beräknas vid restriktiv tillämpning av gällande bidragsregler uppgå till 30 å 33 miljoner kronor. För att täcka detta behov skulle, om hänsyn toges till den icke disponerade behållningen å anslaget, erfordras ett tillskott av nya anslagsmedel för budgetåret 1949/50 av omkring 20 miljoner kronor. Med hänsyn till den eftersläpning, som äger rum i fråga om bidragsutbetalningen, anser styrelsen emellertid, att bidragsanslaget för budgetåret 1949/50 kan begränsas till 10 miljoner kronor under förutsättning att styrelsen erhåller nyssnämnda bemyndigande.

Över väg- och vattenbyggnadsstyrelsens framställning har *arbetsmarknadsstyrelsen* avgivit utlåtande.

Departementschefen har anfört följande.

»Mot väg- och vattenbyggnadsstyrelsens beräkning har från arbetsmarknadsstyrelsens sida anförts, att de bidragsberättigade nya vatten- och avloppsföretagen sannolikt komma att under ettvarrt av budgetåren 1948/49 och 1949/50 få en omfattning av högst 20 miljoner kronor. Korrigeras väg- och vattenbyggnadsstyrelsens beräkning med hänsyn till dessa uppgifter, kommer totalkostnaden för bidragsberättigade vatten- och avloppsanläggningar intill den 1 juli 1950 att uppgå till högst 80 miljoner kronor och bidragsbehovet, beräknat på samma sätt som i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens *petita*, att stanna vid maximalt 26 å 27 miljoner kronor. Frånräknas vidare från detta belopp den behållning av 11,4 miljoner kronor, som förefanns odisponerad å anslaget den 1 juli 1948, skulle den övre gränsen för det återstående medelsbehovet ligga vid drygt 15 miljoner kronor.

Beräkningen av medelsbehovet är uppenbarligen även med nyssnämnda korrigerings osäker. De förhållanden, som f. n. nödvändiggöra en begränsning av investeringsverksamheten, kunna medföra, att ej heller det av arbetsmarknadsstyrelsen uppgivna maximibeloppet av 20 miljoner kronor för nya företag under vart och ett av budgetåren 1948/49 och 1949/50 kommer att uppnås. Sålunda kan nämnas att den för kalenderåret 1948 fastställda totala investeringskvoten för vatten- och avloppsanläggningar av 60

miljoner kronor icke helt har utnyttjats under året samt att investeringskvoten för 1949 har nedsatts till 55 miljoner kronor. Den minskning av anläggningsverksamheten på detta område, som därigenom synes sannolik, torde komma att medföra någon minskning även av bidragsbehovet.

Av det anförda torde framgå att det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen angivna behovet av ytterligare bidragsmedel för tiden intill den 1 juli 1950, med utgångspunkt från numera föreliggande uppgifter om anläggningsverksamhetens omfattning under budgetåren 1948/49 och 1949/50, visserligen är för högt beräknat men att detta behov likväl torde bli av sådan storleksordning att en ökning av anslaget i och för sig vore motiverad. Av statsfinansiella skäl anser jag mig emellertid icke kunna förorda någon sådan. Jag föreslår sålunda att anslaget för nästa budgetår anvisas med oförändrat belopp, 5 000 000 kronor.

Vad slutligen angår det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ifrågasatta bemyndigandet för styrelsen att under nästkommande budgetår bevilja bidrag intill ett visst belopp utöver anvisat anslag, torde ett sådant bemyndigande kunna föregripa den begränsning av bidragsverksamheten, som med hänsyn till det ekonomiska läget även efter utgången av nämnda budgetår kan vara påkallad, och jag är därför icke beredd att förorda bifall till styrelsens hemställan i detta avseende.»

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrar *Eskilsson* och *Hjalmar Nilsson* (I: 83) och den andra inom andra kammaren av herr *Stattin m. fl.* (II: 97), i vilka hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan omgruppering av de olika budgetanslagen att till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp kan disponeras ett reservationsanslag av — i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna 5 000 000 kronor — 10 000 000 kronor,

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Lars Andersson m. fl.* (I: 135) och den andra inom andra kammaren av herr *Boman* i Stafsund *m. fl.* (II: 168), i vilka hemställts, att riksdagen måtte till Bidrag till anläggningar för vattenförsörjning för budgetåret 1949/50 anvisa ett reservationsanslag av 10 000 000 kronor,

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrar *Emil Petersson* och *Sunne* (I: 136) och den andra inom andra kammaren av herr *Fröderberg m. fl.* (II: 169), i vilka hemställts, att till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp för nästa budgetår anvisas ett reservationsanslag av 10 miljoner kronor, samt att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen bemyndigas att under budgetåret därutöver bevilja bidrag för samma ändamål med ett sammanlagt ytterligare bidragsbelopp av högst 10 miljoner kronor, avsedda att utbetalas först efter budgetårets utgång,

dels ock två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Grym m. fl.* (I: 84) och den andra inom andra kammaren av herr

2—704 49 Bihang till riksdagens protokoll 1949. 6 saml. Nr 68—72.

Gavelin m. fl. (II: 109), i vilka hemställts, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa om bemyndigande för väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att under budgetåret 1949/50 bevilja bidrag till vatten- och avloppsanläggningar för sammanlagt högst 10 000 000 kronor utöver för samma budgetår anvisat anslag.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna II: 97, 109, 168 och 169.

Propositionen nr 78.

Genom beslut den 19 mars 1948 bemyndigade Kungl. Maj:t chefen för socialdepartementet att tillkalla fem sakkunniga att i enlighet med uppdragna riktlinjer biträda med utredning rörande järnbruksindustriens arbetskraftsför-sörjning.

Utredningsmännen, vilka antagit benämningen 1948 års järnbruksutredning, ha i skrivelse den 26 november 1948 till chefen för socialdepartementet fram-lagt bland annat vissa förslag för lösande av vatten- och avloppsfrågorna i järnbrukssamhällena.

I en promemoria, som bifogats förenämnda skrivelse, anföres, att den vik-tigaste förutsättningen för att järnbruken skola få ny arbetskraft i nämnvärd omfattning är, att bostadstillgången på järnbruksorterna ökas. I anslutning härtill framhåller utredningen den stora betydelse, som frågor om vattenför-sörjning och avlopp ha för bostadsproblemets lösning.

Utredningsmännen ha sedermera i skrivelse den 28 december 1948 lämnat en förteckning över järnbruksorter, där planer för vatten- och avloppsanlägg-ningar utarbetats för att möjliggöra dels nyexploatering av tomtmark, dels förbättring och modernisering av äldre bostadsbestånd. Förteckningen upp-tager följande orter, nämligen Björneborg (Visnum), Kloster (Husby), Horndal (By), Garphyttan (Tysslinge), Gunnebo Bruk (Gladhammar), Svartå (Kvist-bro), Bångbro (Kopparberg), Kolsva (Bro Malma), Nyhammars Bruk (Gran-gärde), Stjärnfors-Ställdalen (Hjulsjö), Hagfors Järnverk (Uddeholm), Munk-fors Bruk (Munkfors), Åkers Styckebruk (Åker), Surahammar (Spännhyttan), Forsbacka (Valbo) och Dannemoraverken (Film).

Det sammanlagda behovet av statsbidrag för de i dessa orter planerade och aktuella vatten- och avloppsarbetena utgör 8 337 000 kronor, om stats-bidragets storlek beräknas till 60 % av de totala kostnaderna, vilka uppskat-tats till 13 493 000 kronor. Utredningen räknar med att endast en mindre del av statsbidragsbehovet kan täckas från det ordinarie anslaget för här ifråga-varande ändamål och anser därför att ett extra anslag å 5 miljoner kronor, fördelat på två budgetår, är behövt för uppnående av en tillfredsställande lösning av vatten- och avloppsfrågorna i de järnbruksorter, som äro i mest trängande behov därav.

Yttranden över utredningens skrivelse ha avgivits av *väg- och vattenbygg-nadsstyrelsen* och *arbetsmarknadsstyrelsen*.

Departementschefen har anfört följande.

»Vid behandlingen av årets statsverksproposition anförde jag, att bidragsbehovet intill den 1 juli 1950 för vatten- och avloppsanläggningar torde komma att uppgå till högst 26 à 27 miljoner kronor. Då ett belopp av 11,4 miljoner kronor fanns odisponerat å anslaget den 1 juli 1948 beräknades emellertid den övre gränsen för det återstående medelsbehovet ligga vid drygt 15 miljoner kronor. Med hänsyn till att den för kalenderåret 1948 fastställda totala investeringskvoten för vatten- och avloppsanläggningar av 60 miljoner kronor icke helt hade utnyttjats under året samt att investeringskvoten för 1949 nedsatts till 55 miljoner kronor syntes vidare en minskning av anläggningsverksamheten på detta område sannolik. Under rådande ekonomiska förhållanden ansåg jag mig icke heller kunna förorda den av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen begärda ökningen av bidragsbeloppet till 10 miljoner kronor, utan föreslog att anslaget borde utgå med oförändrat belopp, 5 miljoner kronor.

Vid övervägandet av det i statsverkspropositionen upptagna anslagsbeloppets storlek hade emellertid hänsyn ej kunnat tagas till de särskilda skäl, som järnbruksutredningen anfört för ökade statsbidrag till vatten- och avloppsanläggningar vid järnbruksorter. Utredningen har framhållit, att bostadsproblemet lösning på dessa orter är av avgörande betydelse för järnbrukens möjligheter att rekrytera arbetskraft. Såväl nyproduktionen av bostäder som förbättringen av det äldre bostadsbeståndet på sådana orter ha därvid ansetts oundgängligen kräva vatten- och avloppsanläggningar i större utsträckning än vad det ordinarie anslaget för ifrågavarande ändamål kan tillgodose. Dessa synpunkter ha även framhållits inom den under statsrådet Skölds ledning verksamma samarbetskommittén för produktions- och exportfrågor.

Under dessa omständigheter synas bärande skäl föreligga, att ett särskilt anslag anvisas till bidrag till vatten- och avloppsanläggningar vid i första hand järnbruksorter. Då samma behov av dylika anläggningar kan föreligga även å andra ur produktions- och exportsynpunkt viktiga orter bör anslaget få utnyttjas även för bidrag till anläggningar på sådana orter. Jag har icke någon erinran mot utredningens beräkningar av medelsbehovet för järnbruksorterna, 2,5 miljoner kronor under vardera budgetåren 1949/50 och 1950/51. Med hänsyn till den utvidgning av bidragsverksamheten som jag nyss förordat bör utöver det av utredningen beräknade beloppet anvisas ytterligare förslagsvis 0,5 miljon kronor för nästa budgetår. En häremot svarande ökning av verksamheten torde kunna rymmas inom en ram för byggnads- och anläggningsarbeten av nuvarande omfattning. Jag förordar således, att för nästa budgetår anvisas 3,0 miljoner kronor till bidrag till här avsedda vatten- och avloppsanläggningar.

Anslaget torde böra ställas till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förfogande. Med hänsyn till anslagets speciella ändamål bör det emellertid disponeras i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen och upptagas under särskild anslagsrubrik. I övrigt torde bidrag från anslaget kunna lämnas med tillämpning av nu gällande författningar på området. Jag förutsätter därvid, att Kungl.

Maj:t skall äga befogenhet att vidtaga erforderliga ändringar av bidragsgrunderna, om särskilda förhållanden skulle påkalla detta.»

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Pålsson* (I: 246) och den andra inom andra kammaren av herr *Hedlund* i Rådomb. fl. (II: 312), i vilka hemställts, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 78 ville besluta att det äskade anslaget icke måtte bindas till vissa orter utan få fritt användas till bidrag till vatten- och avloppsföretag, där dessa bäst behövas.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sitt yrkande, får utskottet hänvisa till motionen I: 246.

Utskottet.

Under budgetåren 1946/47 och 1947/48 ha de från bidragsanslaget bestridda utgifterna varit relativt obetydliga. De uppgingo till inemot 1,5 miljoner kronor under det att för nämnda budgetår anvisats tillhoppa 9 miljoner kronor. Knappheten på materiel och arbetskraft samt svårigheterna att erhålla byggnadstillstånd medförde således att avsevärda reservationer hopades. Vid ingången av budgetåret 1948/49 voro av dessa medel 6,4 miljoner kronor disponibla för bidragsbeviljande. Då anslaget för sistnämnda budgetår uppgår till 5 miljoner kronor, fanns den 1 juli 1948 11,4 miljoner kronor disponibla.

För nästa budgetår har Kungl. Maj:t äskat dels under det årliga bidragsanslaget 5 miljoner kronor, dels ock under ett särskilt anslag — avsett för anläggningar å i första hand järnbruksorter men även för anläggningar å andra ur produktions- och exportsynpunkt viktiga orter — 3 miljoner kronor. Motionsvis har yrkats dels att det årliga bidragsanslaget måtte höjas till 10 miljoner kronor (I: 83 och II: 97, I: 135 och II: 168 samt I: 136 och II: 169), dels att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen måtte erhålla bemyndigande att under budgetåret 1949/50 bevilja bidrag med 10 miljoner kronor utöver för budgetåret anvisat anslag, att utbetalas först efter den 30 juni 1950 (I: 84 och II: 109 samt I: 136 och II: 169), dels ock att bidrag från det särskilda anslaget av 3 miljoner kronor icke skola begränsas till vissa särskilda orter (I: 246 och II: 312).

Av i statsverkspropositionen lämnade uppgifter inhämtas, att den 1 juli 1948 omkring 500 icke slutbehandlade bidragsansökningar förelägo, avseende anläggningar till en kostnad av i runt tal 150 miljoner kronor. Vidare framgår att vid samma tid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd att påbörja arbeten, innan bidragsfrågan avgjorts, för i runt tal 260 företag med en anläggningskostnad av omkring 40 miljoner kronor. Flertalet av dessa företag äro numera slutförda eller under utförande. Härav framgår att de anslagsmedel, som den 1 juli 1948 voro att tillgå under anslaget, i sin helhet erfordras enbart för utbetalning av de bidrag, som med numera tillämpad bidragsprocent — i genomsnitt en tredjedel av anläggningskostnaden — kunna be-

räknas komma att utgå för redan avslutade eller pågående arbeten. Mot denna bakgrund ter sig den av departementschefen förordade begränsningen av medelsanvisningen för bidragsverksamheten mycket snäv. Det förtjänar i detta sammanhang påpekas att departementschefen själv ansett numera tillgängliga uppgifter om anläggningsverksamhetens omfattning under budgetåren 1948/49 och 1949/50 i och för sig motivera en ökning i förhållande till innevarande budgetår av medelsanvisningen till förevarande ändamål. Utskottet är icke berett att, med hänsyn till nödvändigheten att begränsa investeringsverksamheten och inrikta densamma på investeringsobjekt, som ge en i tiden nära liggande produktionsökning, förorda den ökning, som — bortsett från i propositionen nr 78 äskat anslag — väg- och vattenbyggnadsstyrelsen (5 miljoner kronor) eller vissa motionärer (5 miljoner kronor) begärt. Utskottet vill emellertid föreslå, att bidragsanslaget för de mer sedvanliga behov, vilka hittills tillgodosetts från anslaget, för budgetåret 1949/50 tillföres 6 miljoner kronor, d. v. s. 1 miljon kronor mer än Kungl. Maj:t föreslagit. Utskottet har därvid uppmärksammat, att för vatten- och avlopps företag fastställda byggnadskvoter väl synas bereda utrymme för en anläggningsverksamhet som är i behov av bidrag i denna ökade omfattning. Utskottet vill för övrigt i detta sammanhang understryka betydelsen av att — såsom ock i vissa motioner framhållits — bidragsanslaget icke utmättes så knappt att ekonomiskt mindre väl situerade företagare nödgas avstå från realiserande inom ramen för den totala byggnadskvoten av projekt till förmån för mera kapitalstarka företagare. Då utskottet icke har något att i princip erinra mot Kungl. Maj:ts i propositionen nr 78 framställda förslag att till bidrag för anläggningar, om vilka här är fråga, anvisas ytterligare 3 miljoner kronor, skulle den sammanlagda medelsanvisningen för nästa budgetår komma att uppgå till (6 + 3 =) 9 miljoner kronor.

Utskottet delar den av arbetsmarknadsstyrelsen hävdade meningen att de medel, som enligt propositionen nr 78 avses för utbetalande av bidrag till anläggningar å i första hand järnbruksorter, icke böra anvisas såsom ett särskilt anslag. Utskottet är icke heller fullt övertygat om nödvändigheten av att hålla dessa medel — 3 miljoner kronor — strängt åtskilda från övriga för bidragsverksamheten avsedda medel. Motivet för den föreslagna ökningen av medelsanvisningen är emellertid att underlätta bostadsproblemets lösning på sådana orter, å vilka svårigheter att rekrytera för exportproduktionens höjande erforderlig arbetskraft föreligga. Det synes därför riktigt att dessa synpunkter såtillvida beaktas vid beviljande av bidrag enligt gällande bidragsbestämmelser, att bidrag må kunna inom en total ram av 3 miljoner kronor beviljas företag, vilka annars med hänsyn till begränsningen av bidragsmedel eller byggnadstillstånd icke skulle kommit i fråga för bidrag. Utskottet delar departementschefens uppfattning att beviljande av dylika bidrag bör ske i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen. Vid de överväganden som här erfordras förutsätter utskottet att en noggrann prövning föregår avgörandena och att bidrag med »förtursrätt» icke beviljas med mindre anläggningsföretaget bedömes erforderligt för uppnående av det uppställda syftet. Beträffande i motionerna

I: 246 och II: 312 framställt yrkande må framhållas, att den ståndpunkt utskottet intagit innebär att, därest bidragen till i det föregående angivna särskilda anläggningsföretag icke komma att uppgå till 3 miljoner kronor, återstoden må kunna utnyttjas för andra anläggningsföretag.

Utskottet vill i detta sammanhang även betona önskvärldheten av ett vidgat samarbete med arbetsmarknadsstyrelsen jämväl i övrigt vid behandlingen av bidragsärenden i syfte att icke binda medel i form av bidrag till företag, som icke beräknas kunna inom överskådlig tid erhålla byggnadstillstånd.

Av vad utskottet ovan anfört framgår, att utskottet icke ansett sig kunna tillstyrka bifall till i motionerna I: 84 och II: 109 samt I: 136 och II: 169 framställda yrkanden om bemyndigande för väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att bevilja bidrag under budgetåret 1949/50 med utbetalning först budgetåret därefter.

Utskottet får i förevarande sammanhang anmäla, att utskottet avser att framdeles avgiva särskilt utlåtande i anledning av motionen II: 248 angående uppmjukning av upphandlingsförordningens tillämpning i fråga om till statsbidrag berättigade vatten- och avloppsföretag m. m.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

a) att riksdagen må — i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen och propositionen nr 78 framställda förslag ävensom motionerna I: 83 och II: 97, I: 135 och II: 168 samt I: 136 och II: 169, sistnämnda motioner i vad de avse medelsanvisningen — till *Bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp* för budgetåret 1949/50 under sjätte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 9 000 000 kronor;

b) att motionerna I: 84 och II: 109 samt I: 136 och II: 169, sistnämnda motioner i vad de icke behandlats under a), icke må av riksdagen bifallas;

c) att riksdagen må i anledning av motionerna I: 246 och II: 312 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet ovan anfört.

Stockholm den 5 april 1949.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Sven Larsson, Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Mannerskantz, Iwar Anderson, Heiding, Gillström, Sundelin, Hesselbom, Andréé och Ivar Persson; samt

från andra kammaren: herrar Ward, Malmborg i Skövde, Bergström, Boman i Kieryd, Andersson i Malmö, Mårtensson i Uddevalla, Rubbestad, Pettersson i Dahl, Åkerström, Bergstrand, Staxäng och Henriksson.